

**CẦN DUY TRÌ VÀ PHÁT HUY
TINH THẦN LIÊN ĐỚI
của
CỘNG ĐỒNG CÔNG CHÁNH
VIỆT NAM
TẠI HẢI NGOẠI**

TRẦN LÊ QUANG

Vừa rồi, trong dịp viếng thăm California, tôi rất vui mừng được tiếp xúc với nhiều bạn cố hữu cùng nhau phục vụ Bộ Công Chánh Việt Nam hồi xưa, và nay, sau gần 25 năm xa cách và không biết bao nhiêu biến cố, tôi mới có cơ hội gặp trở lại, cùng nhau trong hoàn cảnh ly hương tại một xứ lạ quê người. Câu chuyện hàn huyên rất thân mật quay quần chung quanh những kỷ niệm chung khi cùng nhau hoạt động tại Bộ Công Chánh Việt Nam.

Cũng trong dịp đó, các anh em có mặt đều ca ngợi cái kỳ công của LÁ-THU ÁI-HỮU CÔNGCHÁNH — sau đây xin gọi tắt là LÁ-THU — đã khai sinh tại đất California này, ngay trong những ngày khởi đầu cuộc di cư tỵ nạn của kiều bào Việt Nam, năm 1975. Như vậy tới nay đã được gần 13 năm, LÁ-THU vẫn còn sống mạnh và tiếp tục nhiệm vụ của một cơ quan thông tin và liên lạc cho tất cả A.H. đang sống ở hải ngoại, mà đồng thời cũng đã góp phần liên lạc, thông tin và tương trợ đối với một số A.H. không may còn bị kẹt lại nhà. Đó là một thành công rất đáng kể, chứng minh cho một tinh thần đồng nghiệp rất đậm đà sâu sắc. LÁ-THU được nuôi dưỡng như vậy chỉ nhờ sự đóng góp ít nhiều của các A.H., và trước hết nhờ sự hăng hái của một vài anh em đã xung phong phụ trách sự biên tập, ấn loát và phát hành LÁ-THU, tuần tự thay phiên nhau từ Châu này, qua Châu khác.

Trước sự thành công rất mỹ mãn đó của LÁ-THU trong 13 năm qua, sự mơ ước rất tha thiết của chúng ta là làm thế nào để LÁ-THU còn được tồn tại lâu dài hơn nữa, ít nhất cho tới ngày nào nước nhà phục hồi lại được nền dân chủ chân chính, để các A.H. có thể hồi hương góp sức xây dựng trở lại một nước giàu, một dân mạnh.

Nhưng ngày đó có thể còn xa xuôi, trong khi cộng đồng A.H. Công Chánh tại Hải ngoại của chúng ta ngày càng già nua, và sự hăng hái của các A.H. thanh niên ngày nay phụ trách biên tập LÁ-THU liệu chừng còn tiếp diễn được lâu bền bao lâu nữa. Trong khi đó chúng ta chưa quan niệm được có những thế hệ hậu sinh nào có đủ thiện chí đứng lên thay thế chúng ta, với tư cách là cựu nhân viên Bộ Công Chánh Việt Nam, để nối nghiệp nuôi dưỡng LÁ-THU và tinh thần liên đới đồng nghiệp đáng quý của các A.H. hiện nay.

Những chuyên viên như chúng ta, vì thời cuộc phải ly hương, cũng may nhờ đó thấu thập được nhiều kinh nghiệm đáng kể tại một vài nước tiền tiến trên thế giới, để nhập chung lại với kinh nghiệm của mình Chưa chắc trước đây, và có lẽ sau này các chuyên viên Việt Nam khác có được những cơ hội thuận lợi và hy hữu như vậy để thấu thập được nhiều kinh nghiệm vừa đầy đủ, vừa bao quát. Do đó, không phải tự hào, nhưng chúng ta cần xác nhận rằng các A.H. chuyên viên Việt Nam đang tỵ nạn hoặc sinh sống tại hải ngoại là thành phần của một thế hệ “bản lề”, có đủ khả năng đóng góp hữu hiệu vào chương trình phát triển Việt Nam, ngày nào mà chương trình đó hội đủ điều kiện để có thể phát động. Nhưng ngày đó có thể còn rất xa xuôi, trong khi cái thế hệ “bản lề” của chúng ta ngày càng suy kém. Liệu chừng tới khi cần thiết chúng ta còn có mặt, hoặc đủ sáng suốt để đóng góp vào công cuộc xây dựng lại quê hương hay chẳng?

Do đó, vấn đề tôi xin đặt ra hôm nay là làm thế nào thấu lược, sắp xếp và tàng trữ lại những kinh nghiệm quý giá của các A.H. Công Chánh Việt Nam hiện di trú tại hải ngoại, để tránh sự tiêu tan những

kinh nghiệm đó trong tương lai. Với mục tiêu đó tôi xin đưa ra một ý kiến rất sơ khởi để các A.H. suy luận. Ý kiến đó như sau: Chúng ta nên thành lập một tổ chức mệnh danh là VIỆN NGHIÊN CỨU PHÁT TRIỂN VIỆT NAM (VIETNAM DEVELOPMENT RESEARCH INSTITUTE) — sau đây xin gọi tắt là VIỆN — đặt dưới quyền hỗ trợ của cộng đồng A.H. Công Chánh tại hải ngoại. Hình thức của VIỆN được cứu xét sau, nếu được, theo quy chế của Hiệp Hội Kỹ Sư Cố Vấn (Consulting Engineers Association) có tính cách bất trục lợi (non-profit statute), nhưng có thể mua và bán dịch vụ nghiên cứu và cố vấn, với giá cả phải chăng và với những khách hàng do VIỆN chọn lựa. VIỆN sẽ đặt dưới quyền quản trị của một Hội Đồng Quản Trị, do các A.H. Công Chánh tại hải ngoại bầu ra. VIỆN sẽ được điều khiển bởi một Trưởng Viện do Hội Đồng Quản Trị đề cử. Chương trình hoạt động của VIỆN do Trưởng Viện soạn thảo, và do Hội Đồng Quản Trị cứu xét và thông qua.

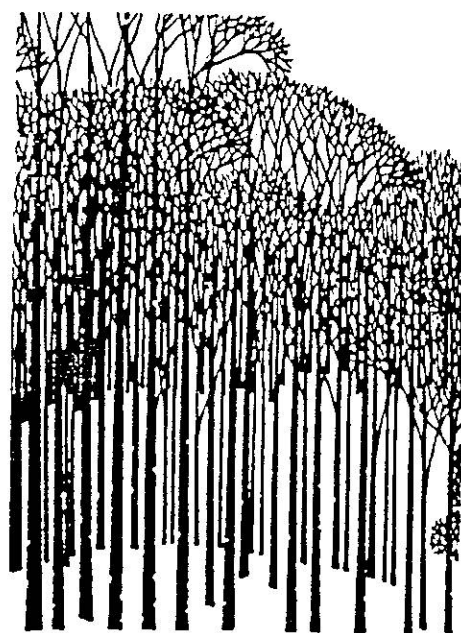
Chương trình nghiên cứu của VIỆN, trong giai đoạn này mà những sự cộng tác với Chính Phủ Việt Nam đương quyền chưa thể quan niệm được, *không nên* chú trọng về cấp bậc “dự án” (micro-economic/project studies) mà nên đặt trọng tâm vào những nghiên cứu kinh tế và xã hội tổng quát (macro-socio-economic studies) mà thôi.

Sở dĩ cố ý chọn lựa như vậy trong chương trình nghiên cứu của VIỆN vì chúng ta phải tránh sao cho kết quả nghiên cứu có thể trực tiếp giúp ích cho Chính Phủ đương quyền Việt Nam, ngày nay chỉ mong đợi có dự án, mong qui động tài nguyên, cấp tốc thi hành dự án để cứu vãn tình trạng khan hiếm trầm trọng trong nước. Ngược lại đối với các kết quả nghiên cứu tổng quát, Chính Phủ đương quyền Việt Nam chưa quan niệm được sự ích lợi của nó, vì đường nghiên cứu còn rất dài, chưa tới giai đoạn cụ thể của dự án, tức là chưa đúng mục tiêu cấp thời của Chính Phủ.

Suy Ngẫm

*Y thức được rằng mình
đốt hết mọi sự thì đó là
một bước vĩ đại để
tiến tới sự hiểu biết.*

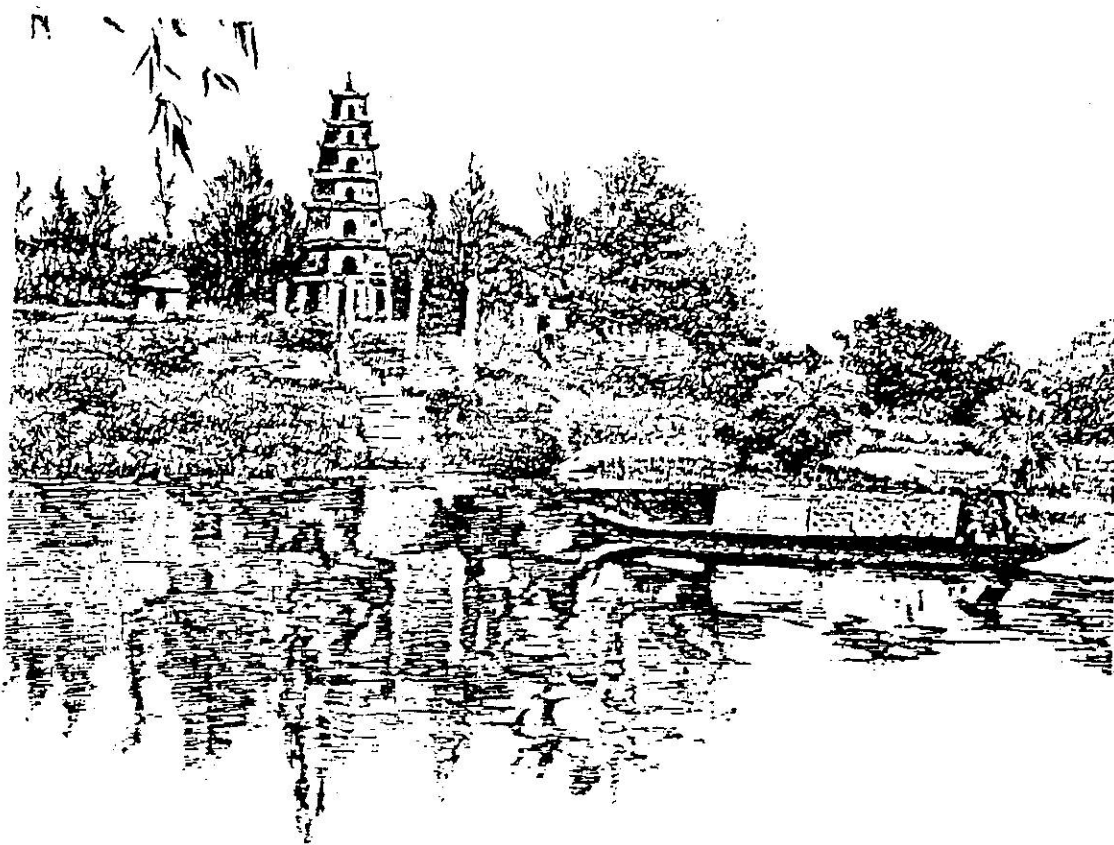
Benjamin Disraeli

Các dữ kiện cần thiết cho những sự nghiên cứu tổng quát mà chúng ta mong muốn, phần lớn có thể sưu tầm tại hải ngoại, không cần tổ chức điều tra tại chỗ, việc mà chúng ta chưa mong thực hiện được ngay bây giờ. Chúng ta có thể tận dụng các nguồn tài liệu nghiên cứu về Việt Nam do các cơ quan quốc tế như World Bank, International Monetary Fund, Economic Commission For Asia and the Pacific của United Nations ở Bangkok, v.v. Các cơ quan quốc tế này đã có cơ hội cập nhật sự hiểu biết về tình hình Việt Nam sau năm 1975, và các phúc trình của các cơ quan đó là một nguồn dữ kiện rất quý giá, có thể giúp chúng ta bổ túc kinh nghiệm riêng của mỗi chúng ta, để tìm hiểu rõ tình hình kinh tế và xã hội Việt Nam ngày nay.

Tùy theo vấn đề nghiên cứu, Trưởng Viện có thể mời một A.H., hoặc một chuyên viên Việt Nam ngoài cộng đồng A.H. của chúng ta, mà Trưởng Viện tin là hội đủ khả năng và kinh nghiệm để nghiên cứu vấn đề một cách thỏa đáng. Những phúc trình nghiên cứu, đều phải có một Sơ lược để có thể đăng trên LÁ-THU ÁI-HỮU CÔNG-CHÁNH, với mục đích thông tin và quảng bá.

(Xem tiếp trang //)

CẦN DUY TRÌ VÀ PHÁT HUY.....

Lẽ cố nhiên vấn đề then chốt cho cuộc thành lập và thành công của VIỆN NGHIÊN CỨU PHÁT TRIỂN VIỆT NAM như đề nghị ở trên, là phải qui động được đủ tài nguyên và phương tiện để hoạt động ít nhất một thời gian một hai năm, cốt ý để tạo ra cho VIỆN một thanh thế, với hy vọng rằng trong những năm kế tiếp, ngân sách của VIỆN có thể cân bằng phần nào để điều hành và tồn tại, khỏi phải liên tục nhờ sự tiếp tay của các Chính Phủ địa phương, hoặc của một vài ân nhân Việt Nam có cảm tình với VIỆN. Tuy nhiên, với mục đích vô tư và bất trục lợi, không chừng VIỆN có thể xin các Chính Phủ địa phương (Local Governments) trợ cấp. Xét ra cũng có lý và hy vọng vì các A.H. đã đóng thuế rất nhiều cho các Chính Phủ địa phương đó. Đối với các ân nhân và cảm tình nhân Việt Nam, thì sự trợ giúp VIỆN có thể có sự hấp dẫn bổ túc nếu số tiền trợ giúp VIỆN được miễn thuế phần nào.

Ý kiến sơ khởi tôi xin mạn phép đưa ra ở trên đây, không ngoài mục đích thăm lượm và giữ lại những kinh nghiệm rất quý giá của các A.H. Công Chánh hiện nay đang di trú tại hải ngoại. Ý kiến đó có nên thực hiện hay không, tùy các A.H. suy luận và quyết định.

Lẽ cố nhiên, sự thành tựu của VIỆN NGHIÊN CỨU PHÁT TRIỂN VIỆT NAM còn phải tùy thuộc sự giải quyết thỏa đáng nhiều vấn đề khó khăn trong việc qui động phương tiện và tài nguyên. Nhưng đó có lẽ là phương pháp duy nhất để duy trì lại dấu vết của thể hệ "bản lề" của các A.H. Công Chánh chúng ta. Thể hệ của chúng ta chỉ có một thời. Chúng ta cần nhận định rằng chúng ta đã giúp rất nhiều trong dĩ vãng vào công cuộc xây dựng một hạ tầng cơ sở giao thông và công chánh, mà hiện nay còn đồ sộ chứng kiến tại quê hương sự đóng góp của các A.H. chúng ta. Không lẽ hôm nay nhiệm vụ xây cất đó đành chấm dứt vì chúng ta không có phương pháp nào giữ lại những kinh nghiệm quý giá của thể hệ "bản lề" của chúng ta, để khỏi tiêu tan đi với thời gian. Giữ lại kinh nghiệm đó âu là chuẩn bị để giúp nước Việt Nam khôi phục lại một nền kinh tế giàu và mạnh trong tương lai sắp tới, khi nào điều kiện được thuận lợi.

Đó là thiện ý của bài này, tôi xin mạo muội trình ra mong được các A.H. suy luận và góp phần bổ túc.

TRẦN LÊ QUANG

Tháng 12, năm 1988